

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ว่าด้วย จรรยาบรรณบุคลากรในมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับเกี่ยวกับจรรยาบรรณบุคลากรในมหาวิทยาลัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วย จรรยาบรรณบุคลากรในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

"สภามหาวิทยาลัย" หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

"คณะกรรมการจรรยาบรรณ" หมายถึง คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

"บุคลากร" หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานในมหาวิทยาลัยทุกประเภทตำแหน่ง ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัย โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

"ตำแหน่งวิชาการ" หมายถึง ตำแหน่งที่ทำหน้าที่สอนและวิจัย

"จรรยาบรรณ" หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ตั้งงาม ที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง ฐานะของบุคลากร และให้หมายความรวมถึงจรรยาบรรณวิชาชีพเฉพาะที่องค์กรวิชาชีพนั้นๆ กำหนดด้วย

"ผู้บังคับบัญชา" หมายถึง อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือกอง

"อธิการบดี" หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัย

หมวด ๑

จรรยาบรรณบุคลากร

ข้อ ๕ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณตามลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะวิชาการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

ข้อ ๖ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

- (๑) เป็นผู้ที่มีศีลธรรม มีเจตคติที่ดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากร
- (๒) ใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย
- (๓) พัฒนาตนเอง ในการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น
- (๔) พัฒนาตนเองให้มี จริยธรรม

ข้อ ๗ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน ดังนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความขยันหมั่นเพียร รอบคอบ รวดเร็ว ถูกต้องและสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ทางราชการและประชาชน เป็นสำคัญ
- (๓) เป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและทางราชการ ให้มากที่สุด
- (๔) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเสียเงินจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๘ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) ผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผล โดยมีจรรยาบรรณตามหลักธรรมาภิบาล

(๒) ปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจไมตรี เอื้ออาทร มนุษยสัมพันธ์อันดี และให้เกียรติต่อกัน

(๓) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนเองและส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๔) ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๕) ละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

ข้อ ๙ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ ดังนี้

(๑) ใช้ภาษาด้วยถ้อยคำและสำนวนที่ชัดเจนสุภาพ เหมาะสม และเข้าใจง่ายในการสื่อความหมายต่อนักศึกษาและผู้รับบริการที่มาติดต่อราชการ

(๒) ละเว้นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบจากนักศึกษาและผู้รับบริการ

(๓) บริการข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ต่อนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความเต็มใจ และรวดเร็วทันเวลาตามที่หน่วยงานกำหนด

(๔) ให้การบริการนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความถูกต้องเป็นธรรม ด้วยจิตสำนึกที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส

(๕) ละเว้นการแนะนำนักศึกษาและผู้รับบริการให้ดำเนินการใดๆ อันผิดไปจากหลักศีลธรรม กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้

ข้อ ๑๐ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม ดังนี้

(๑) ให้บริการประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาจากที่สุภาพ เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน จะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

(๒) ปฏิบัติตนให้เป็นที่ยึดถือของบุคคลทั่วไป

(๓) ละเว้นการรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กัน โดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้ว และภายหลังทราบว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๑๑ บุคลากร ตำแหน่งวิชาการนอกจากปฏิบัติตามจรรยาบรรณข้างต้นแล้ว พึงมีจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไปทั้งทางกาย วาจาและจิตใจ
- (๒) อบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะนิสัย คุณธรรมและจริยธรรมที่ถูกต้องดีงาม ให้แก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๓) ปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยความเมตตา โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริม ให้กำลังใจ ในการศึกษาเล่าเรียน ด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม
- (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิษย์มีความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคม
- (๕) ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ จ้างวานให้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ
- (๖) พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาการ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทาง วิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ
- (๗) สอนศิษย์อย่างเต็มใจ ตรงต่อเวลา และเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือ และปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกและความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละและ อุดมทน
- (๙) ส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งเสรีภาพทางวิชาการ โดยปราศจากการครอบงำ ด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใดๆ
- (๑๐) หมั่นศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง
- (๑๑) กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ภายในกรอบความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญทางวิชาการของตนเอง
- (๑๒) ปฏิบัติภารกิจ ด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน ทะนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ
- (๑๓) ปฏิบัติหน้าที่วิจัยตามจรรยาบรรณของนักวิจัยตามที่คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติกำหนด
- (๑๔) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมสนับสนุนการพัฒนา มหาวิทยาลัย ชุมชน และประเทศชาติ
- (๑๕) ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๕) ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๖) ปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร

ข้อ ๑๒ บุคลากรที่กระทำผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาหรือบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด

(๔) เปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) สอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) เปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗) ขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อ ๑๓ การกระทำผิดจรรยาบรรณ ในข้อใดเป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนด โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ โทษทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(๑) การตักเตือน

(๒) การภาคทัณฑ์

(๓) การประณาม

(๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล

(๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๗) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด
การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่าง
เดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

หมวด ๒

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๕ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิด
จรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าบุคลากรผู้ใดกระทำ
ผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรให้สอบสวน
ให้อธิการบดีตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็น
กรณีการกระทำผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดทางวินัย และเป็นกรณีการกระทำผิดจรรยาบรรณที่
เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน อธิการบดีจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการ
กล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๑๖ การสอบสวนและพิจารณาต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาให้
คณะกรรมการสอบสวน รับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการ
คัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้ และให้การคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการและพิจารณาทางจรรยาบรรณให้นำหลักเกณฑ์และ
วิธีการดำเนินการและพิจารณาทางวินัยของมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ บุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีเป็นผู้
มีอำนาจสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ และหากการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นเป็นความผิดทางวินัยด้วย
ก็ให้บุคลากรผู้นั้นได้รับโทษทางวินัยด้วย

บุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องที่มีได้กำหนดว่าเป็นความผิดวินัย ให้
ผู้บังคับบัญชาตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนแล้วแต่กรณี
และหากบุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็น
การกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนตามวรรคสองให้เป็น
ไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๓

การส่งเสริมและควบคุมให้เป็นไปตามจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๘ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการจรรยาบรรณ" ประกอบด้วย

(๑) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายจำนวน ๑ คน	ประธานกรรมการ
(๒) คณบดี ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๒ คน	กรรมการ
(๓) หัวหน้าหน่วยงานอื่นที่เทียบเท่าคณะนอกจาก (๒) ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๒ คน	กรรมการ
(๔) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ	กรรมการ
(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทคณาจารย์ประจำ ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน	กรรมการ
(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายของมหาวิทยาลัย จำนวน ๑ คน	กรรมการ
(๗) ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล	กรรมการและเลขานุการ

ให้นิติกรมหาวิทยาลัยคนหนึ่ง เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การได้มาซึ่งกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

กรรมการตาม (๒) (๓) และ (๕) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้ง

ใหม่อีกได้

กรรมการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจรรยาบรรณหรือวินัยให้ยุติการปฏิบัติงานจนกว่าการสอบสวนพิจารณาจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๙ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกลงโทษทางวินัยหรือจรรยาบรรณ
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีตำแหน่งกรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการ ตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการ แทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวัน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรง ตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้มีกรรมการใหม่ภายใน สามสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการใหม่

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดและปรับปรุงจรรยาบรรณบุคลากร ให้เหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) จัดทำคู่มือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณและเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน
- (๓) กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณบุคลากร
- (๔) สร้างมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
- (๕) ยกย่อง และประกาศเกียรติคุณ ผู้ที่ประพฤติตามจรรยาบรรณจนได้รับการยอมรับจากสังคม
- (๖) สอบสวนพิจารณาเสนอโทษทางจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
- (๗) ดำเนินการวางแผน ป้องกันหรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิดจรรยาบรรณ
- (๘) เสนอแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการหรือบุคคลช่วยปฏิบัติงานในอำนาจและหน้าที่ของ คณะกรรมการจรรยาบรรณตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๙) กำหนดการกระทำผิดจรรยาบรรณ ที่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๒๑ การประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ ให้ผู้บังคับบัญชาและคณะกรรมการจรรยาบรรณ ส่งเสริม กำกับติดตาม ดูแลและ ประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ โดยให้คณะกรรมการ จรรยาบรรณรายงานผลให้สภามหาวิทยาลัยทราบทุกหกเดือน

หมวด ๔

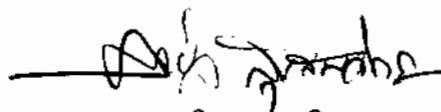
การอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๓ บุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัยได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการและพิจารณาอุทธรณ์โทษทางจรรยาบรรณ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการและพิจารณาอุทธรณ์โทษทางวินัยของมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายมานิจ สุขสมจิตร)

คณบดีคณบดีมหาวิทยาลัย

ทำหน้าที่แทน นายกสภามหาวิทยาลัย